

В позачассі а чи позалітті,
де не знані болі й жалі,
посідали птахи перелітні
на душі моїй, мов на гіллі.

Посідали, щоб перепочити,
на дорогу набратися сил,
і тремтіла душа, ніби віти,
в такт осінньому леготу крил.

І нечутно, тихцем, непомітно,
як полинули гості в політ,
подалася душа перелітна
за пташиною зграєю вслід.

В позалітті а чи позачассі,
як весна почина гомоніть,
перелітних птахів зустрічаю:
вслід за ними душа прилетить.

І коли, натомившись до краю,
повертається знову душа,
не збагну: чи вона то співає,
чи зраділе домівці пташа...

1983

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

